

Samenvatting van de preek over zondag 41 van de Heidelbergse catechismus (3)

Lezen: Efeze 5 : 18 – 33

Uitgangspunt: 'Word vervuld met de Geest' (Ef. 5:18b). Pas dan kun je een echt christelijk huwelijk hebben. Door de Geest leer je namelijk de liefde van Christus verstaan. Zie Ef. 3:17-19. Alleen die liefde is de 'brandstof' waarop je huwelijk lopen kan.

Thema: *het christelijk huwelijk*

1. het gaat uit van Christus

Efeze 5 trekt een vergelijking tussen de verhouding van man en vrouw in het huwelijk aan de ene kant en Christus en Zijn gemeente aan de andere kant. Het huwelijk tussen Christus en Zijn gemeente is de bron van het christelijk huwelijk.

Zo wordt ook in het OT de verhouding tussen de Heere en Zijn volk getekend als een huwelijksverbond. Belangrijk argument tegen ongehuwd samenwonen!

Het huwelijk als een verbond heeft liefde en plicht in zich.

Tekening van Ezechiël 16 : 1 – 14: wordt doorgetrokken in Efeze 5: Christus reinigt Zijn volk van alle zondevuil door Zijn bloed. Hij doet Zijn bruid delen in Zijn heerlijkheid (zie vooral als vergelijking Ezech. 16:8,13,14).

In dat werk van Christus ligt het wonder van Gods huwelijksrouw aan Zijn volk verankerd.

Wat deed vrouwe Israël en wat doet de bruid van Christus helaas ook nog al te vaak? Andere minnaars nalopen: de goden van de tijd. Dat is hoererij!

Toch verklaart de Heere Zijn bruid steeds weer Zijn onverdiende, verkiezende liefde. Hij is een na-ijverig God, dat wil zeggen: Hij gunt Zijn bruid niet aan een andere minnaar.

Daarom klinkt het appel van Gods verbond om de wereld af te zweren en geen andere goden te dienen.

Dit thema vinden we bij de profeten steeds terug, en ook in het boek Hooglied.

Daar wordt de liefde tussen Salomo en Sulammith bezongen. Tegelijk is het een prediking van de liefde en de trouw van de Heere voor Zijn volk.

Psalmen en profeten zijn liefdesbrieven van de Heere aan Israël.

Het NT neemt die beeldspraak op vele plaatsen over. Zo is de Bijbel van Genesis tot en met Openbaring vol van dit thema (Gen. 2: de bruiloft van de eerste Adam;

Openb. 21: de bruiloft van de laatste Adam, Jezus Christus).

Christus' gemeente wordt Zijn eigen lichaam genoemd. Dat is een diep geheim, waarvan het aardse huwelijk van christenen een afspiegeling is (Ef. 5:32).

2. het is doorzichtig tot op Christus

(Ef. 5:22-24: vrouwen; 25-30: mannen; 31-33 samen in hun verbondenheid)

Wat is 'onderdanigheid'?

Vergeet vers 21 niet: daar wordt het in zijn algemeenheid toegepast voor elke christen.

Het betekent: aanvaarden van gezag, zoals de soldaat die het gezag van de officier aanvaardt. Als ieder zijn plaats kent in het leger gaat het goed!

Vers 22 is direct te lezen met vers 23: de man als hoofd. Dat betekent: oorsprong en initiatiefnemer (vergelijk 1 Cor. 11:3).

Zoals Christus het Hoofd van Zijn gemeente is. De gemeente komt uit Hem voort en Hij zet Zich volledig voor haar in. Hij is haar 'Behouder'. Hij doet alles voor haar. Dat is nu ook de taak van de christen-man, om zo het beeld van de Heere Jezus in zijn huwelijk te vertonen.

Paulus gebruikt het woord 'agapè': gevende liefde (tegenover 'eros': begerende liefde). De vraag is niet: wat kan de ander mij opleveren? Maar: hoe kan ik de ander tot zijn/haar recht laten komen, zodat hij/zij maximaal kan leven voor Christus?

Echte liefde leer je als man van de Meester: Hij gaf Zichzelf voor Zijn bruid tot in de dood! Echte liefde is dus: opofferingsgezindheid en trouw.

En de christenvrouw? Zij zal niet de eerste viool willen spelen en liefdevol respect voor haar man hebben (vers 33). Ze is niet minder dan haar man, want in Christus is het niet van belang of je man of vrouw bent (Gal. 3:28). Ze delen op gelijke wijze in Zijn verlossingswerk. Ze zijn niet gelijk, maar wel gelijkwaardig.

Man en vrouw houden hun eigen plaats vanuit Gods scheppingsorde. Als de vrouw aan de man onderdanig is, geeft ze zich vrijwillig over aan de liefde en leiding van haar man. Zoals Christus het gezag van Zijn Vader aanvaardde in het verlossingswerk: 'Niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede'. Als de man zijn hoofd-zijn in dienend gezag beleeft, vertoont hij het beeld van Christus en laat hij zijn vrouw tot haar recht komen. Wat zou dit veel conflicten en breuken voorkomen!

Daarom: steeds samen terug naar de Heere. Dan is je huwelijk transparant: als een kristal waardoor we meer zicht krijgen op het verlossingswerk van Christus.

3. het wordt gesloten in Christus

De Bijbel spreekt over trouwen 'in de Heere' (1 Cor. 7:39).

Dat vraagt voorbereiding. Laten jongeren zich afvragen of ze met die jongen of dat meisje samen de Heere kunnen dienen.

Het is heel verdrietig als je als man en vrouw in geestelijk opzicht langs elkaar heen leeft en niet weet wat er in het hart van de ander leeft.

Zoeken we het gesprek? Knielen we samen voor de Heere? Zijn we vergevingsgezind? Willen we de minste zijn?

Een bijzondere moeite: als een van beiden ongelovig is. Toch betekent dat niet dat je om die reden uit elkaar moet gaan - zie 1 Cor. 7:12-14.

Dat is iets anders dan er bij voorbaat aan beginnen. Daartegen waarschuwt de Heere ons juist – zie 2 Cor. 6:14-18.

Eenmaal komt aan elk huwelijk een eind. Maar het huwelijk tussen Christus en Zijn bruidsgemeente blijft voor eeuwig!

Enkele vragen voor persoonlijke of gemeenschappelijke bezinning

1. Wat betekent het dat het huwelijk van twee christenen een verbond is? Wat zijn volgens de Bijbel de kenmerken van een verbond?
2. Welke argumenten kunnen we aanvoeren tegen het ongehuwd samenwonen en vóór het huwelijk?
3. Wat roept het woord 'onderdanigheid' bij u op? Probeert u het na deze preek nu eens bijbels in te vullen.
4. Als u getrouwd bent: taxeer uw huwelijk eens in het licht van Efeze 5. Waarvoor bent u dankbaar? En wat zou anders moeten?

Voor de kinderen: lees eens Johannes 2 : 1 – 10. Wie is er ook op de bruiloft? En wat doet Hij? Wat kunnen we daar vandaag van leren, denk je?